

РЕШЕНИЕ

№ 5090

гр. София, 26.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5120** по описа за **2022** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Л. Н. Н., [ЕГН], против решение №1440 от 26.04.2022 г., постановено по НАХД №67/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 121 състав, с което е потвърдено НП № 21-4332-024657/01.12.2021 г., издадено от началник сектор към отдел „Пътна полиция” СДВР. С наказателното постановление на основание чл. 179, ал. 2, вр.ал.1, т.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на Н. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 (двеста) лева за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, а на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП са й наложени административни наказания „глоба“ в размер на 50 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б.В от ЗДвП.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие със закона. По същество се твърди, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати редица съществени нарушения на процесуалните правила, както и че вмененото нарушение не е доказано по несъмнен начин. Иска се отмяна на решението, както и отмяна на издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не се явява, не се представлява. Ответникът – СДВР отдел „Пътна полиция”, не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, I касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното решение Софийският районен съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 30.09.2021 г., около 15:27 часа, в [населено място] на [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], жалбоподателката Н. управлява личния си лек автомобил „М. Б 170“, с рег. [рег.номер на МПС] и на кръстовището с [улица], поради отклонение наляво по платното за движение, реализира ПТП с попътно движещият се отляво лек автомобил „Ф. Поло“, с рег. [рег.номер на МПС]. След възникване на разногласия с другия шофьор, Н. напуснала местопроизшествието и не уведомила компетентните органи на МВР, с което виновно е нарушила разпоредбите на 25, ал.1 от ЗДвП и чл.123, ал.1, т.3, б.В от ЗДвП.

На 23.11.2021 г. мл. автоконтрольор към ПП СДВР Ц. Ц., съставил АУАН №АВ41258/23.11.2021 г. против жалбоподателката за извършени нарушения на чл. 25, ал.1 и чл. 123, ал. 1, т. 3, б.В от ЗДвП. АУАН бил връчен на жалбоподателката, която депозирала възражения в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП № 21-4332-024657/01.12.2021 г., с което на основание чл. 179, ал. 2, вр.ал.1, т.5 от ЗДвП на Л. Н. е наложена глоба в размер на 200 лева за нарушение на чл. 25, ал.1 от ЗДвП, а на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП – глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б.В от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка съдът е възприел въз основа на показанията на разпитаните свидетели – Т. и Ц.. Съдът е кредитирал изцяло показанията на свидетелите, като е счел, че същите се подкрепят от приложените по делото писмени документи, не съдържат противоречия помежду си и са логични и ясни.

От правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения - НП е издадено от компетентен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Съдът е приел, че НП е и материално законосъобразно, тъй като е безспорно доказано, че от обективна и субективна страна водачът на МПС е осъществил съставите на вменените му нарушения, за което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. По тези съображения съдът е потвърдил наказателното постановление.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено със закона.

Настоящият състав счита, че не са налице пороци при провеждане на доказателствената дейност от районния съд, а фактическите му констатации са направени при съобразяване с процесуалните правила относно проверката и анализа на доказателствения материал. Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по

случая и разкриване на обективната истина. Като е провел съдебното дирене по този начин, съдът е спазил процесуалните изисквания на чл. 13 от НПК, чл. 14, ал. 1 от НПК и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 от НПК.

По делото не са събрани доказателства, оборващи фактическата обстановка, описана в АУАН и НП. Водачката на МПС е наказана за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП. Съгласно посочената разпоредба водачът на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътан лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение.

В случая е категорично установено, че водачката на МПС не е спазила горното правило, причинявайки ПТП с автомобила на свидетеля Т.. За това нарушение законосъобразно е ангажирана административнонаказателната ѝ отговорност на основание чл. 179, ал. 2, вр. 1, т.5 от ЗДвП, като ѝ е наложена глоба във фиксиран размер от 200 лв.

Категорично е установено също така, че Н. е напуснала мястото на произшествието без да уведоми компетентните органи, въпреки че между нея и св.Т. са настъпили несъгласия относно настъпилото ПТП, с което е нарушила чл. 123, ал. 1, т. 3, б.В от ЗДвП.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд, С.-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №1440 от 26.04.2022 г., постановено по НАХД №67/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: